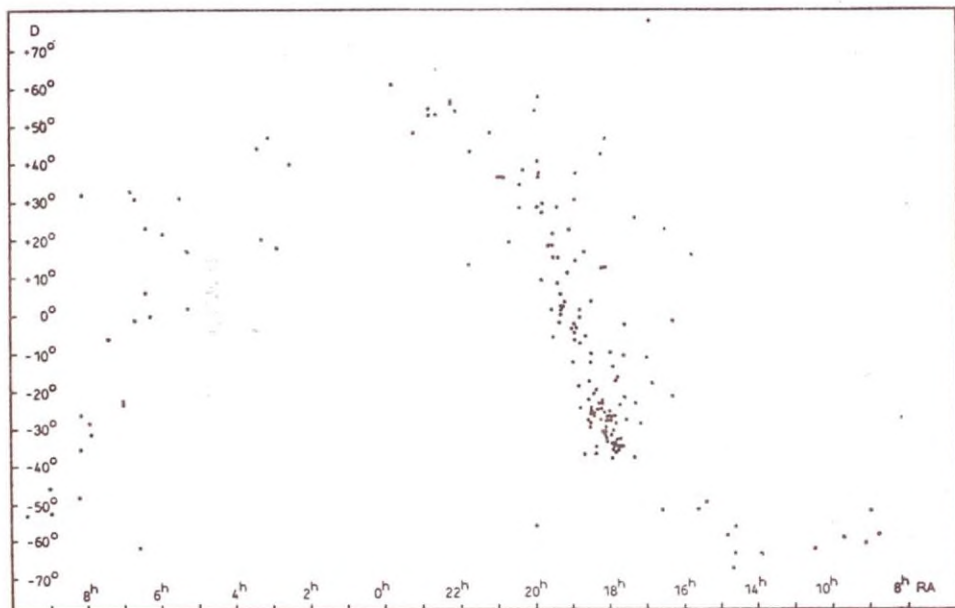

Galaktikus nóvák 1600–1988

A mellékelt ábra nem egy mira típusú csillag fénygörbéje, hanem egy furcsa "csillagtérkép", amelyen a Tejútrendszerben feltűnt nóvák vannak feltüntetve. A térkép az 1973-as Csillagászati évkönyvben szereplő táblázat és a Meteor korábbi számai felhasználásával készült. A nóvák égi eloszlásának bemutatásával az a célom, hogy nóvavadász társaimat segítsen programjuk megtervezésében.

Az ábrán egyértelműen látszik a sokak által ismert tény, hogy a nóvák jórészt a Tejútban koncentrálódnak. A legtöbb nóva a Tejút Sagittariusban levő centruma közelében tűnt fel, $17^h 40^m - 18^h 30^m$ (RA) és $-35^\circ - -25^\circ$ (D) között. Kiemelkedő területek még az Aql–Sct vidék, a Vul és a Lac csillagkép, s a Cygnusban is sok nóvát találtak már. Fontos még megemlíteni, hogy viszonylag sok fényes nóva tűnt fel a Tejúttól távol, a galaktikus síktól északra: AB Boo (1877) $4^m,5$, V460 Her (1892) $6^m,3$, DQ Her (1934) $1^m,5$, V466 Her (1960) 3^m , V533 Her (1963) 3^m , míg az Sgr-ben talált nóvák többnyire $8-10^m$ -s. És még egy fontos tény: nóvák nem csak a nyári Tejútban tűnnek fel, hanem a téli Tejútban is, bár kisebb gyakorisággal. Ezt figyelembe kell venni, s mivel kevés nóvavadász foglalkozik a téli Tejúttal, érdemes lenne ezen a téren is próbálkozni. Sajnos a Sagittariusban levő nagy aktivitású terület a horizonthoz közel fekszik, nehezen megfigyelhető, de azért érdemes lenne nagyobb távcsővel rendszeresen $10-12$ magnitúdóig átfésülni!

FIDRICH RÓBERT